

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7 maja 2019 r. nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W. odmówił K. K. prawa do zasiłku **chorobowego za okres od dnia 30 marca do dnia 6 maja 2019 r.** W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że z dniem 29 marca 2019 r. ubezpieczona wykorzystała przysługujący jej pełny okres zasiłkowy w wysokości 182 dni. Przy czym do okresu zasiłkowego organ wliczył okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy powstałe przed datą 19 grudnia 2018 r., gdyż w ocenie organu niezdolność istniejąca od dnia 19 grudnia 2018 r. ma związek z poprzednim zachorowaniem ubezpieczonej, które miało miejsce począwszy od dnia 10 września 2018 r.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła ubezpieczona K. K. i wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 30 marca 2019 r. do 6 maja 2019 r. oraz zasądzenie od organu na rzecz odwołującej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że okres zasiłkowy rozpoczął się u niej na podstawie art. 9ust. 1 w zw. z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – w dniu 19 grudnia 2018 r. Skarżąca podniosła, że niezdolność ubezpieczonej w okresie od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r. była związana z chorobami G43, R5, J06,03,20 i została zakończona orzeczeniem o zdolności do pracy z dnia 30 listopada 2018 r., a tym samym nie da się tego powiązać do obecnego stanu klinicznego.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż 182 dni i do okresu zasiłkowego wlicza się okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem a powstaniem ponownej niezdolności nie przekraczała 60 dni. Odwołująca z dniem 29 marca 2019 r. wykorzystała okres zasiłkowy wynoszący 182 dni. Ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby nieprzerwanie w okresie 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r. oraz po przerwie krótszej niż 60 dni od 19 grudnia 2018 r. do 06 maja 2019 r. Na zwolnieniu lekarskim od 19 grudnia 2018 r. do 1 stycznia 2019 r. lekarz leczący wpisał kod A (oznacza niezdolność do pracy powstałą po przerwie nieprzekraczającej 60 dni spowodowaną tą samą chorobą, która była przyczyną niezdolności do pracy przed przerwą).

Decyzją z dnia 14 sierpnia 2019 r. nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W., odmówił ubezpieczonej K. K. prawa do zasiłku chorobowego za okres **od dnia 7 maja 2019 r. do 18 czerwca 2019 r.** W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że z dniem 29 marca 2019 r. ubezpieczona wykorzystała przysługujący jej pełny okres zasiłkowy w wysokości 182 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji K. K. wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 maja 2019 r. do 18 czerwca 2019 r. oraz zasądzenie od organu na rzecz odwołującej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W ocenie skarżącej nowy okres zasiłkowy rozpoczął się u niej w dniu 19 grudnia 2018 r., zaś niezdolność ubezpieczonej w okresie od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r. związana była z innymi chorobami.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podkreślając że odwołująca z dniem 29 marca 2019 r. wykorzystała pełny okres zasiłkowy wynoszący 182 dni.

Decyzją z dnia 5 września 2019 r. nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w W., odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres **od dnia 19 sierpnia 2019 r. do dnia 12 września 2019 r.** W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że z dniem 29 marca 2019 r. ubezpieczona wykorzystała przysługujący jej pełny okres zasiłkowy w wysokości 182 dni.

W odwołaniu do powyższej decyzji skarżąca K. K. wniosła o jej zmianę poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 19 sierpnia 2019 r. do dnia 12 września 2019 r. oraz zasądzenie od organu na rzecz odwołującej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. Skarżąca podniosła, że w dniu 19 grudnia 2018 r. rozpoczął się u niej nowy okres zasiłkowy.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania ponieważ zdaniem organu zaskarżona decyzja jest faktycznie i prawnie uzasadniona. W uzasadnieniu organ wskazał, że ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby nieprzerwanie w okresie od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r. oraz po przerwie krótszej niż 60 dni od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r. i ponownie 17 lipca 2019 r. Oznacza to niezdolność do pracy powstałą po przerwie nieprzekraczającej 60 dni – spowodowaną tą samą chorobą, która była przyczyną niezdolności do pracy przed przerwą. Nie otworzył się nowy okres zasiłkowy od 29 marca 2019 r. W sprawie zawisłej w sierpniu 2019 r. spór dotyczy zasiłku chorobowego za okres od 30 marca 2019 r. do 6 maja 2019 r., a w sprawie zawisłej we wrześniu 2019 r. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 7 maja 2019 r. do 18 czerwca 2019 r.

Decyzją z dnia 28 listopada 2019 r. nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w W., uznał, że niezdolność do pracy z powodu choroby skarżącej w okresach od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r., od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r., od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. oraz od 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r. należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego, a w konsekwencji takiego uznania organ odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres **od dnia 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r.**

W odwołaniu od decyzji K. K. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie uznania, że niezdolność do pracy z powodu choroby od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r., od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r., od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. oraz od 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r. należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego poprzez ustalenie osobnych okresów zasiłkowych:

- od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r.,
- od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r.,
- od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r.

Skarżąca również wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego **za okres od dnia 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r.** W ocenie skarżącej brak jest podstaw do przyjęcia ciągłości w ramach niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że w przypadku ubezpieczonej nie otworzył się nowy okres zasiłkowy od 29 marca 2019 r.

Decyzją z dnia 7 stycznia 2020 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych, I Oddział w W. uznał, że niezdolność do pracy z powodu choroby ubezpieczonej K. K. w okresie od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r., od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r., od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. oraz od 16 września 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego, a w konsekwencji takiego uznania organ odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres **od dnia 20 listopada 2019 r. do 19 grudnia 2019 r.** W uzasadnieniu organ wskazał, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy niezdolności do pracy. Wlicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy spowodowanej tą samą chorobą, jeśli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej, w powstaniem ponownie niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

W odwołaniu K. K. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji w zakresie uznania, że niezdolność do pracy z powodu choroby od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r., od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r., od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. oraz od 16 września 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego poprzez ustalenie osobnych okresów zasiłkowych:

- od 10 września 2018 r. do 20 listopada 2018 r.,
- od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r.,

- od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r.,

- od 16 września 2019 r. do 19 grudnia 2019 r.

Skarżąca wniosła również o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego za okres od dnia 20 listopada 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. oraz zasądzenie od organu na rzecz odwołującej kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że w jej przypadku niezdolność do pracy w okresie od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r. była związana z chorobami G43, R5, J06, J03, J20 i została zakończona orzeczeniem o zdolności do pracy z dnia 30 listopada 2018 r. W okresie od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r. niezdolność do pracy była związana z chorobami J18G54, zaś w okresie od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. była związana z chorobą M51 i została zakończona zaświadczeniem o zakończeniu leczenia w dniu 12 września 2019 r. Niezdolność w okresie od 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r. była związana z chorobą A69 – orzeczona zwolnieniem lekarskim wystawionym w dniu 13 września 2019 r., po odbyciu pracy w tym samym dniu. W ocenie odwołującej się powyższa przesądza, iż brak jest podstaw do przyjęcia ciągłości w ramach niezdolności do pracy.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania wskazując, że ubezpieczona była niezdolna do pracy z powodu choroby nieprzerwanie w okresie od 10 września 2018 r. do 29 listopada 2018 r. oraz po przerwie krótszej niż 60 dni od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r. i ponownie od 17 listopada 2019 r. do 12 września 2019 r. oraz od 16 września 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. Zatem już od 13 września 2019 r. odwołująca była niezdolna do pracy tj. w ciągłości z poprzednią niezdolnością do pracy. Zgodnie z opinią lekarza orzecznika stwierdzono, że niezdolności do pracy do 12 września 2019 r. oraz od 16 września 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego. Nie otworzył się nowy okres zasiłkowy od 29 marca 2019 r. Organ podniósł, że po wyczerpaniu okresu zasiłkowego i stwierdzenia dalszej niezdolności do pracy przysługuje inne świadczenie, takie jak prawo do świadczenia rehabilitacyjnego, bądź prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sprawy dotyczące poszczególnych odwołań Sąd połączył do wspólnego rozpoznania i orzekania.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. K. ma 48 lat i od lat prowadzi własną działalność gospodarczą – restaurację. W okresie od 30 marca 2019 r. do 18 czerwca 2019 r. podlegała ubezpieczeniu chorobowemu od 1 grudnia 2017 r. z tytułu zatrudnienia w (...) s.c. Ma skłonności do nieżytów dróg oddechowych. Od dzieciństwa miewa migrenowe bóle głowy. Przebyła artroskopię stawu kolanowego prawego (w 2008 r. i 2010 r.)

W okresie od 10 września 2018 r. do 30 września 2018 r. była niezdolna do pracy z powodu bólów głowy (symbol R51).

W okresach od 1 października 2018 r. do 15 października 2018 r. oraz od 16 października 2018 r. do 30 października 2018 r. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (symbol G43).

W okresach od 31 października 2018 r. do 7 listopada 2018 r., od 8 listopada 2018 r. do 21 listopada 2018 r., od 22 listopada 2018 r. do 29 listopada 2018 r. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń dróg oddechowych (symbol J06, J03, J20).

W okresie od 30 listopada 2018 r. do 13 grudnia 2018 r. przebywała na zwolnieniu z powodu opieki nad członkiem rodziny.

W okresie od 14 grudnia 2018 r. do 18 grudnia 2018 r. była zdolna do pracy.

Następnie w okresach od 19 grudnia 2018 r. do 1 stycznia 2019 r. oraz od 2 stycznia 2019 r. do 16 stycznia 2019 r. ponownie była niezdolna do pracy z powodu schorzeń dróg oddechowych (symbol J03, J018).

W okresach od 17 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., od 1 lutego 2019 r. do 15 lutego 2019 r., od 16 lutego 2019 r. – 28 lutego 2019 r., od 1 marca 2019 r. do 14 marca 2019 r., 15 marca 2019 r. do 29 marca 2019 r., od 30 marca 2019 r. do 12 kwietnia 2019 r., od 12 kwietnia 2019 r. do 19 kwietnia 2019 r., od 20 kwietnia 2019 r. do 6 maja 2019 r., od 7 maja 2019 r. do 21 maja 2019 r., od 22 maja 2019 r. do 5 czerwca 2019 r., od 6 czerwca do 18 czerwca 2019 r. K. K. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (symbol G54). Z kolei w okresach od 19 czerwca 2019 r. do 30 czerwca 2019 r. i od 15 lipca 2019 r. do 16 lipca 2019 r. ubezpieczona była zdolna do pracy, zaś od 1 lipca 2019 r. do 14 lipca 2019 r. przebywała na zwolnieniu z powodu opieki nad członkiem rodziny.

Następnie w okresach od 17 lipca 2019 r. do 1 sierpnia 2019 r., od 2 sierpnia 2019 r. do 23 sierpnia 2019 r., od 24 sierpnia do 12 września 2019 r. skarżąca ponownie była niezdolna do pracy z powodu chorób kręgosłupa (symbol M51).

W okresie od 13 września 2019 r. do 15 września 2019 r. była zdolna do pracy.

Natomiast w okresach od 16 września 2019 r. do 7 października 2019 r., od 8 października 2019 r. do 21 października 2019 r., od 22 października 2019 r. do 3 listopada 2019 r., od 4 listopada 2019 r. do 19 listopada 2019 r., od 20 listopada 2019 r. do 4 grudnia 2019 r., 5 grudnia 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. K. K. była niezdolna do pracy z powodu boreliozy.

K. K. w okresie od dnia 19 grudnia 2018 r. do dnia 16 stycznia 2019 r. była niezdolna do pracy z powodu praktycznie tych samych schorzeń, co w okresie od 31 października 2018 r. do 29 listopada 2018 r. Wprawdzie choroby te były oznaczone różnymi kodami, ale dotyczyły tego samego organu – układu oddechowego – miały ten sam rodzaj etiopatogenetyczny (infekcje), kolejno przechodziły jedno w drugie (w okresie 31 października -29 listopada 2018 r. były to J-06, J-03, J-20, a w okresie od 19 grudnia 2018 r. do 16 stycznia 2019 były to J-03, J-18) i były bardzo podobnie leczone. Choroby były krótkotrwałe. W okresie od 30 listopada do 18 grudnia 2018 r. odzyskała zdolność do pracy.

W okresie od 19 grudnia 2018 r. do 18 czerwca 2019 r. niezdolność do pracy K. K. była spowodowana różnymi schorzeniami. Od 17 lipca 2019 r. do 12 sierpnia 2019 r. ubezpieczona przebywała na zwolnieniach lekarskich z powodu choroby kręgosłupa, zaś od 16 września 2019 r. do 3 listopada 2019 r. z powodu boreliozy – są to różne schorzenia.

Niezdolność do pracy trwająca w okresie od 17 stycznia 2019 r. nieprzerwanie do 18 czerwca 2019 r. oraz od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. – spowodowana była tym samym schorzeniem, tj. dolegliwościami bólowymi kręgosłupa.

Dowód:

- zestawienie zaświadczeń zwolnień lekarskich z dnia 05 maja 2021 r. k. 136,
- opinia sądowno lekarska z dnia 11 września 2020 r. k. 105-106,
- opinia uzupełniająca z dnia 4 grudnia 2020 r. k. 111- 112,
- opinia uzupełniająca z dnia 10 maja 2021 r. k. 138,
- opinia uzupełniająca z dnia 28 września 2021 r. k. 164,
- opinia sądowno -lekarska wstępna z dnia 2 stycznia 2022 r. k. 179,
- opinia sądowno lekarska z dnia 12 kwietnia 2022 r. 193
- dokumentacja medyczna l. 186-188,
- pismo z ZUS z dnia 15 listopada 2019 r. k. 29,
- zwolnienia lekarskie w aktach zasiłkowych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Odwołania K. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 28 listopada 2019 r. nr (...) oraz z dnia 7 stycznia 2020 r. nr (...) zasługiwały na uwzględnienie i w konsekwencji doprowadziły do zmiany zaskarżonych decyzji. Natomiast pozostałe odwołania okazały się niezasadne.

Przedmiotem sporu w sprawie niniejszej było prawo do zasiłku chorobowego K. K. za okresy od dnia 30 marca do dnia 06 maja 2019 r., od dnia 7 maja 2019 r. do 18 czerwca 2019 r., od dnia 19 sierpnia 2019 r. do dnia 12 września 2019 r., od dnia 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r., od dnia 20 listopada 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że z dniem 29 marca 2019 r. ubezpieczona wykorzystała przysługujący jej pełny okres zasiłkowy w wysokości 182 dni. Wszystkie zaś niezdolności do pracy należy ustalić w ramach jednego okresu zasiłkowego.

Stan faktyczny niniejszej sprawy Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, w szczególności zebranych przez organ rentowy i dokumentacji medycznej dotyczącej leczenia ubezpieczonej. Prawdziwości i rzetelności sporządzenia tych dokumentów strony nie kwestionowały, również Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im tych przymiotów. Stąd też, stały się one miarodajne dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Ponadto Sąd oparł się na opiniach biegłych, które sporządzone zostały w sposób klarowny i rzeczowy w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego. Zaprezentowane w opinii ustalenia poparte zostały rzeczą, logiczną i zgodną z zasadami poprawnego wnioskowania argumentacją. Brak było jakichkolwiek podstaw by wnioski opinii kwestionować.

Zgodnie z art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity – Dz. U. z 2019 r., poz. 645 ze zm.) zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby lub niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust.2 ustawy – nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a jeżeli niezdolność do pracy spowodowana została gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży - nie dłużej niż przez 270 dni. Do okresu wskazanego w art. 8, zwanego dalej „okresem zasiłkowym”, wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, jak również okresy niemożności wykonywania pracy z przyczyn określonych w art. 6 ust. 2. Do okresu zasiłkowego wlicza się również okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Podkreślenia wymaga, że przez określenie „nieprzerwana niezdolność do pracy” należy rozumieć jeden okres niezdolności do pracy, spowodowany tą samą chorobą lub różnymi chorobami, jeżeli nie występuje między nimi przerwa. Oznacza to, że pracownik jest niezdolny do pracy „bez przerwy” i nie odzyskuje tej niezdolności nawet na jeden dzień. Natomiast jeśli między poszczególnymi okresami niezdolności do pracy, spowodowanymi różnymi chorobami, wystąpi choć jeden dzień przerwy, w którym ubezpieczony był zdolny do pracy, okres zasiłkowy liczy się od nowa. Jeżeli zaś niezdolność do pracy trwa bez przerwy to wszystkie dni tej niezdolności do wlicza się w całości do jednego okresu zasiłkowego, bez względu na to, czy spowodowane tą samą, czy inną chorobą.

Zatem okres zasiłkowy liczony jest na nowo wówczas, gdy zachodzi jedna z okoliczności: niezdolność do pracy, która wystąpiła po przerwie (minimum jednodniowej) zostanie spowodowana inną chorobą niż poprzedni okres niezdolności do pracy albo przerwa pomiędzy okresami niezdolności do pracy spowodowana tą samą chorobą przekroczy 60 dni.

W niniejszej sprawie należało zatem rozważyć czy kolejne niezdolności do pracy ubezpieczonej przypadające w okresie spornym były spowodowane tą samą chorobą co poprzednia, a jeżeli tak, to czy od poprzedniej niezdolności powodowanej tym samym schorzeniem upłynęło co najmniej 60 dni.

Ponieważ ustalenie przyczyn niezdolności do pracy wymagało zasięgnięcia wiadomości specjalnych z zakresu medycyny, Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii oraz z zakresu

chorób wewnętrznych, co odpowiadało rodzajowi schorzeń, w związku z którymi ubezpieczona pozostawała niezdolna do pracy.

W wyniku badania ubezpieczonej i przeprowadzenia analizy jej dokumentacji medycznej biegli wskazali, że: ubezpieczona w okresie od 10 września 2018 r. do 30 września 2018 r. była niezdolna do pracy z powodu bólów głowy (symbol R51), zaś w okresach od 1 października 2018 r. do 15 października 2018 r. od 16 października 2018 r. do 30 października 2018 r. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (symbol G43). Natomiast w okresach od 31 października 2018 r. do 7 listopada 2018 r., od 8 listopada 2018 r. do 21 listopada 2018 r., od 22 listopada 2018 r. do 29 listopada 2018 r. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń dróg oddechowych (symbol J06, J03, J20). Zauważenia wymaga, że wskazane powyżej niezdolności do pracy, choć spowodowane były różnymi chorobami to nie występuje między nimi przerwa, a to oznacza, że ubezpieczona we wskazanym okresie była nieprzerwanie niezdolna do pracy.

Dalej wskazać należy, że ubezpieczona w okresie od 30 listopada 2018 r. do 13 grudnia 2018 r. przebywała na zwolnieniu z powodu opieki nad członkiem rodziny, zaś w okresie od 14 grudnia 2018 r. do 18 grudnia 2018 r. biegli orzekli, że ubezpieczona była zdolna do pracy. Z kolei w okresach od 19 grudnia 2018 r. do 1 stycznia 2019 r. oraz od 2 stycznia 2019 r. do 16 stycznia 2019 r. ponownie była niezdolna do pracy z powodu schorzeń dróg oddechowych (symbol J03, J018).

Biegły sądowy w dziedzinie chorób wewnętrznych G. K. wskazał, że ubezpieczona w okresie od dnia 19 grudnia 2018 r. do dnia 16 stycznia 2019 r. była niezdolna do pracy z powodu praktycznie tych samych schorzeń, co w okresie od 31 października 2018 r. do 29 listopada 2018 r. Wprawdzie choroby te były oznaczone różnymi kodami, ale dotyczyły tego samego organu – układu oddechowego – miały ten sam rodowód etiopatogenetyczny (infekcje), kolejno przechodziły jedno w drugie (w okresie 31 października - 29 listopada 2018 r. były to J-06, J-03, J-20, a w okresie od 19 grudnia 2018 r. do 16 stycznia 2019 były to J-03, J-18) i były bardzo podobnie leczone. Choroby były krótkotrwałe. Zatem stwierdzić należy, że w powyższym okresie od 19 grudnia 2018. do 16 stycznia 2019 r. niezdolność do pracy spowodowana była tą samą chorobą co w okresie od 31 października 2018 r. do 29 listopada 2018 r., jednakże od poprzedniej niezdolności spowodowanej tym samym schorzeniem, tj. schorzeniem dróg oddechowych upłynęło mniej niż 60 dni.

Następnie biegli wskazali, że ubezpieczona w okresach od 17 stycznia 2019 r. do 31 grudnia 2019 r., od 1 lutego 2019 r. do 15 lutego 2019 r., od 16 lutego 2019 r. do 28 lutego 2019 r., od 1 marca 2019 r. do 14 marca 2019 r., 15 marca 2019 r. do 29 marca 2019 r., od 30 marca 2019 r. do 12 kwietnia 2019 r., od 12 kwietnia 2019 r. do 19 kwietnia 2019 r., od 20 kwietnia 2019 r. do 6 maja 2019 r., od 7 maja 2019 r. do 21 maja 2019 r., od 22 maja 2019 r. do 5 czerwca 2019 r, od 6 czerwca do 18 czerwca 2019 r. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (symbol G54). Natomiast w okresach od 19 czerwca 2019 r. do 30 czerwca 2019 r. i od 15 lipca 2019 r. do 16 lipca 2019 r. ubezpieczona była zdolna do pracy, zaś od 1 lipca 2019 r. do 14 lipca 2019 r. przebywała na zwolnieniu z powodu opieki nad członkiem rodziny. W okresach zaś od 17 lipca 2019 r. do 1 sierpnia 2019 r., od 2 sierpnia 2019 r. do 23 sierpnia 2019 r., od 24 sierpnia do 12 września 2019 r. skarżąca ponownie była niezdolna do pracy z powodu chorób kręgosłupa (symbol M51).

I tak biegli sądowi T. P. i H. M. zgodnie wskazali, że niezdolność do pracy trwająca w okresie od 17 stycznia 2019 r. nieprzerwanie do 18 czerwca 2019 r. oraz od 17 lipca 2019 r. do 12 września 2019 r. – spowodowana była tym samym schorzeniem, tj. dolegliwościami bólowymi kręgosłupa. Zauważyć należy, że pomiędzy poszczególnymi okresami niezdolności do pracy spowodowanej tym samym schorzeniem upłynęło mniej niż 60 dni.

Jednakże w okresie od 13 września 2019 r. do 15 września 2019 r. ubezpieczona była zdolna do pracy. Następnie w okresach od 16 września 2019 r. do 7 października 2019 r., od 8 października 2019 r. do 21 października 2019 r., od 22 października 2019 r. do 3 listopada 2019 r., od 4 listopada 2019 r. do 19 listopada 2019 r., od 20 listopada 2019 r. do 4 grudnia 2019 r., 5 grudnia 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. K. K. była niezdolna do pracy z powodu boreliozy.

Biegli zgodnie wskazali, że choroby kręgosłupa i borelioza to różne schorzenia. Zatem stwierdzić należy, że niezdolność do pracy, która wystąpiła po trzydniowej przerwie została spowodowaną inną chorobą tj. boreliozą. Wobec zaś tego, że pomiędzy niezdolnością ubezpieczonej do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa, a niezdolnością do pracy z powodu

boreliozy ubezpieczona była zdolna do pracy w okresie od 13 września 2019 r. do 15 września 2019 r. to stwierdzić należy, że okres zasiłkowy powinien być na nowo liczony w niniejszej sprawie od dnia 16 września 2019 r.

Zdaniem Sądu, przedstawione w sprawie opinie biegłych zawierają w sposób logiczny i przekonujący umotywowane wnioski skorelowane właściwie z przeprowadzoną analizą dokumentacji medycznej i akt sprawy oraz dokonany rozpoznaniem, wreszcie wydane zostały przez wysokiej klasy fachowców z doświadczeniem klinicznym i o specjalnościach odpowiednich do schorzenia ubezpieczonej. W tej sytuacji, Sąd nie znalazł podstaw, aby opiniom biegłych odmówić przymiotu ekspertyzy zawierające prawidłowe i trafne spostrzeżenia i w pełni je podzielił uznając za miarodajną dla podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że ubezpieczona uzyskała prawo do zasiłku chorobowego w okresie od dnia 16 września 2019 r. do 19 listopada 2019 r. oraz od dnia 20 listopada 2019 r. do 19 grudnia 2019 r. Wobec czego Sąd zmienił zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w W. z dnia 28 listopada 2019 r. oraz z dnia 7 stycznia 2020 r., przyznając ubezpieczonej K. K. prawo do zasiłku chorobowego w powyżej wskazanych okresach, orzekając jak w punktach pierwszym i drugim wyroku w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Z kolei decyzję organu rentowego z dnia 7 maja 2019 r., 14 sierpnia 2019 r. oraz 5 września 2019 r. Sąd uznał za prawidłowe i orzekł jak w punkcie trzecim wyroku oddalając odwołania K. K. w oparciu o przepis art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach wydano na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez K. zostały się wynagrodzenia jej pełnomocnika w kwocie po 180 zł za obie zmienione zgodnie z żądaniem odwołującej się decyzje na podstawie § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst – Dz. U. z 2018 r., poz. 265), o czym orzekł Sąd w punkcie czwartym wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

5 lipca 2023 r.